

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **L. A.**, bývajúcej v K., proti žalovanému **Ing. J. F.**, bývajúcemu v K., v dovolacom konaní zastúpenému Mgr. Ing. P. H., advokátom so sídlom v K., **o zaplatenie 314,01 eur (9 460,-- Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 10 C 137/2002, o dovolaniach žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 28. apríla 2008 sp. zn. 11 Co 95/2007 a proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 24. júna 2009 sp. zn. 1 Co 62/2009 takto

r o z h o d o l :

Dovolania žalovaného **o d m i e t a .**

Žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 28. apríla 2008 sp. zn. 11 Co 95/2007 potvrdil ako vecne správny rozsudok Okresného súdu Košice I z 31. augusta 2007 č.k. 10 C 137/2002-124, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobkyni náhradu mzdy a odstupné v sume 9 460,-- Sk brutto s úrokom z omeškania vo výške 17,6 % ročne od 1.11.2001 do zaplatenia a nahradiť jej trovy konania vo výške 7 193,50 Sk na účet jej právnej zástupkyne JUDr. M. G.. Zároveň uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania vo výške 2 222,-- Sk k rukám jej advokátky JUDr. M. G. do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný, ktorý ho žiadal spolu s rozsudkom súdu prvého stupňa zrušiť z dôvodov podľa § 237 písm. d/, e/ a f/ O.s.p., teda že súd vo veci „zvolal“ nové pojednávanie po tom, čo už vec právoplatne rozhodol,

nepodal sa nový návrh na začatie konania a týmto postupom sa účastníkovi odňala možnosť konať pred súdom.

Dovolaateľ zároveň požiadal súd o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov pre účely dovolacieho konania.

Okresný súd Košice I uznesením zo 7. mája 2009 č.k.10 C 137/2002-200 v spojení s opravným uznesením z 27. mája 2009 č.k. 10 C 137/2002-207 rozhodol o žiadosti dovolateľa tak, že mu oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal s poukazom na jeho majetkové pomery a výšku poplatku v dovolacom konaní. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Košiciach uznesením z 24. júna 2009 sp. zn. 1 Co 62/2009 potvrdil napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu, nakoľko mal rovnako za to, že žalovaný podmienky pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov nespĺňa.

Aj toto uznesenie odvolacieho súdu napadol žalovaný dovolaním. Žiadal dovolací súd, aby mu priznal oslobodenie od súdnych poplatkov, nakoľko nie je spôsobilý nahradiť náklady súdneho konania.

Žalobkyňa sa k podaným dovolaniam žalovaného nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť podaných mimoriadnych opravných prostriedkov a dospel k záveru, že tieto smerujú proti rozhodnutiam vo veci, v ktorej dovolanie nie je prípustné.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Prípustnosť dovolania žalovaného proti rozsudku odvolacieho súdu v prejednávanej veci vylučuje ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p., podľa ktorého dovolanie nie je prípustné vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky, dovolanie nie je prípustné, ak výška príslušenstva

v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa prvej vety. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

Dňa 4. februára 2002, kedy bol podaný návrh na Okresný súd Košice I, bola minimálna mzda podľa § 1 písm. b/ nariadenia vlády č. 411/2001 Z.z., ktorým sa ustanovuje výška minimálnej mzdy 4 920,-- Sk (163,31 eur) a jej trojnásobok predstavoval sumu 14 760,-- Sk (489,94 eur). Suma 9 460,-- Sk (314,01 eur), zaplattenia ktorej sa žalobkyňa v konaní domáhala, teda neprevyšuje trojnásobok minimálnej mzdy v deň podania návrhu na prvostupňovom súde. Dovolanie žalovaného preto v tejto veci nie je prípustné podľa ustanovenia § 238 ods. 5 O.s.p. Z tohto dôvodu dovolací súd neskúmal ďalšie podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku krajského súdu.

Ďalej sa dovolací súd zaoberal splnením predpokladov prípustnosti v poradí druhého dovolania napádajúceho uznesenie odvolacieho súdu.

Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovolateľ napadol potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky žiadneho z vyššie citovaných uznesení. Jeho prípustnosť preto podľa citovaných zákonných ustanovení neprichádza do úvahy.

Ak je súdne konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238, resp. § 239 O.s.p. vylúčené. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutia odvolacieho súdu neboli vydané

v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená.

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania žalovaného proti rozsudku odvolacieho súdu vylučuje ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p.; prípustnosť dovolania napádajúceho uznesenie druhostupňového súdu nevyplýva z ustanovenia § 239 O.s.p. Keďže neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolania žalovaného v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., ako dovolania smerujúce proti rozhodnutiam vo veci, v ktorej je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutými rozhodnutiami odvolacieho súdu z hľadiska ich vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnej žalobkyni vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky jej však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko jej žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. decembra 2010

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová